

dalum patiatur hostile, sique liquido appareat ve- A collatam sibi divinitus pontifici excellentiam par est stri consanguinitas erga se quanti valeat. Namque coronari per compassionis clementiam.

EPITAPHIUM ELLINGERI ABBATIS

(MABILL., *Analect. nov. edit.*, pag. 437.)

Hic Ellingeri noscuntur membra teneri,

Qui cum justitia respuerat vitia.

Moribus abbatum sanctis decorans dominatum,

Cum pietate patris præfuerat monachis.

Pervigili cura tulit assecitis nocitura :

Lætificando probos corripuit reprobos.

Istruit exemplis cunctos plusquam documentis :

Pravis difficilis, mitibus et facilis.

Mundum despexit, dum carnis pondera vexit,

Calcans carne solum, mente petendo polum.

Jugi multarum se fonte luens lacrymarum,

Mox letis oculis aspuerat populis.

Sprevit divitias . . . utpote delutas

Lætos cujus opes præstiterant inopes.

Hujus contritam dederant jejunia vitam,

Largam munerebus oppido pauperibus.

B Numquam pro Christo tali caruere ministro,

Quod populum latuit, sed Domino patuit.

Ut dilexissent illum plusquam timuissent,

Blandus discipulis sic fuit ac famulis.

Nullum damnavit, quem judicio superavit :

Solers consiliis, commodus auxiliis.

Mundo, dum vixit, se pro Domino crucifixit,

Gestans arma crucis talis amore ducis.

Doctrinæ rivum prudens pectore vivum,

Hoc sibi contiguos fecerat irriguos.

Fornicibus pietam qui jusserset hic fore cryptam,

Ac sibi vicinam construit ecclesiam.

Hic memor in primis percuncta negotia finis,

Crimina sic domus corpore dum viguit.

Pace coronatum coeli requiescere flatum,

Lectores precibus poscite supplicibus.

ANTE MEDIUM SÆCULUM.

UDALRICUS

ABBAS TEGERNSENSIS.

UDALRICI EPISTOLÆ.

(Edidit R. P. Bernardus PEZIUS *Thesauri Anecdota. nov. V*, 1, 228.)

I.

*Ad P. [f. leg. N. Nikerum ep. Frising.] episcopum,
ad quem Raherium clericum, multorum criminum
reum desert, eique G. canonicum suffici in parochiali
munere rogat.*

*P. cunctos coronanti pontifices nostræ ætatis ma-
tutitate sapientissimæ pietatis, V. infimus abbatum,
coelestis curiæ senatum.*

Nostræ ditioni clericum Raherium assignatum,
multis comperimus criminibus commaculatum, et
non minus facinore fascinationis fore execrabilem,
quam infamia adulterii vituperabilem. Ex hoc qui-
dem haud ignoramus sibi commisso gregi exemplo-

C britate. Nam hoc refertur, quod est miserabile ac lacrymabile, quam plures ejusdem populi ex hoc sæculo migrasse sine peccatorum confessione et absque viatici communione, nec non etiam in sepe- liendo sine animarum commendatione. Quia vero non solum rei sunt qui faciunt, sed qui consentiunt facientibus, atque ad magistrum respicit quidquid a discipulis delinquitur, pro talibus dolemus negligentiis peccatorum nobis accumulari augmentum, vestramque veremur sanctitatem aliquod ob id pati animæ detrimentum. Quocirca vos, dilectissime Pa- ter, supplices efflagitamus, quatenus vestro canonico G. hanc ecclesiasticam cum nostra familia eu- ram interim commendetis, quoad vestre vive vocis.

bus his nos, ut par est, obtemperantes, juxta normam justitiae pernoscatis.

II.

Ad G. archipresbyterum, ut videtur, Frisingensem, ut eundem Raherium loco moveat et deponat.

† Christi solummodo gratia ad hoc collatus Dominico, quod praeest, ovili custos deputatus, G dignitatem archipresbyterii per summam decoranti sapientiam, totius devotionis excellentiam.

Nostrorum relatione fidelium cognovi nostrum clericum Raher vestrae subditum [cod., noster clericus subditus] gubernationi, commissum gregem, quem par fuit paterno amore pascere et potare, lumen, quod non timet, rapacitate dispergere ac laceare. Qua de re vestram efflagito dilectionem per amorem divinum, atque propter sanctum Quirinum, nec non ob nostrum servitium, quatenus vestrum sine dilatione statutis placitum, in quo ejus crimina examinando juxta legem Christianitatis, ac eundem de commissae plebis regimine deponatis. Sed ne Christianismi mos inibi aliquod interim capiat detrimentum, posco ut nostro clero, vobis contiguo, ecclesiam cum omnibus gebus ad eam pertinentibus committatis, quoad viva voce nosmet compellando legitimum huic negotio finem imponatis. Non enim solum rei sunt qui faciunt, sed qui facienti consentiunt. Ob hoc criminosum, propter ejusdem offendiculum, anima veremur subire periculum. Quamvis vero munera obsecant oculos sapientum, tamen ab hoc nullum tam acceptabile impenditur nobis famulitum, pro quo velimus infernale solvere supplicium.

III.

Ad eundem de eodem.

Quantum nobis faciēt ingerit confusionis umborem, tantum cordis arcana patiuntur meroem quod pro tali re litteris nostræ legationis tam frequenter tranquillitatem inquietare vestrae cogor dominationis. Nam nostræ clericus ditionis, qui saepenumero nobis ingessit scrupulm nonnullius offensionis, verum semper munitus vestrae asilo defensionis, nihil unquam passus est animadversionis,

A nunc supremi ante tribunal imperatoris munia gerit adversum nos delatoris atque accusatoris. Commissæ autem sibi plebis quam damnosam teneat negligentiā, par est per vestram indagari sapientiam, ne aliquam anima, ut dicitur, vestra ex hoc suhe: in futuro periculi magnificentiam (sic), quia nou solum rei sunt qui faciunt, sed qui facientibus consentiunt. Quod vero uxore sua adhuc vivente aliam duxit, quantum in hoc populum sibi creditum destruxit, nostra licet super hoc intimatio taceret, vestra tamen prudentia id perscrutanti haud lateret. Quamvis nostrum ex eodem cœnobium permulta sustineat temporalia detimenta, tamen hæc omnia postponentes æternalis plus timemus calamitatis augmenta. Qua de re magnopere flagitamus, vestra uti almitas nostro desiderio opituletur, et ecclesiæ quatenus a se repudiatae dignus successor subrogatur.

IV.

Ad eundem de eodem clero, quem queritur nullo modo se quivisse ad meliorem frugem rediscere.

A vestra accipiendo dominatione licentiam, cum nostrum vellem clericum Raher, juxta canonicam discutere congruentiam, se præbuit rebellem atque arrogantem, quamvis me paterno sentiret amore sibi auxiliantem. Nam jurejurando ei omnium quæ contra me ullo modo gessit, promisi impunitatem, duntaxat Christianam contra religionem susceptam desereret iniquitatem. Verum super his quanta ejus existisset pertinacia, præsentium vector litterarum, si jubetis, utpote qui nostro interfuit colloquio, pandet veritatem absque fallacia, quia vestram vereor grandævitatem inquietare, si ejus controversiæ studio ambages scribendo vestrae paternitati enucleare. In prefato quidem negotio, quoniam vestrum ab uno clericum præterire, partim vos id non nescire, ut si exorbitans noluit redire ad viam justitiae cum lenitate, saltem cogatur asperitate. Ad hæc scitote me humiliter efflagitare quatenus ecclesiam a se desertam clero quem vobis dirigo dignemini tradendo commendare.

ANNO DOMINI MXXXIX.

GODESCHALKI SEQUENTIÆ.

(DANIEL, *Thesaur. hymnol.* II, 37)

I.

In Conversione sancti Pauli apostoli.

1. *Dixit Dominus : Ex Basan convertam conver-*

2. *Quod dixit et fecit, Saulum ut stravit, Paulum et statuit*

3. *Per Verbum suum incarnatum, per quod fecit*

Googl